

СВЪТУЛИА

КНИЖКА ВТОРА

НОЕМВРИЙ 1933 Г.

ГОДИНА XXIX

ЕСЕНЬ ВЪ ГОРАТА

Отидохъ въвъ гората,
Кѫдете лѣтосъ бѣхъ,
Но, Боже мой, сега
Какво, какво видѣхъ!

Пожаръ ли отъ небето
Съ огънь бѣ я облѣлъ,
Магесникъ ли таинственъ
Бѣ нѣщо я проклелъ!

Катъ лишиен зловещи
Петна, петна по нея,
До изворчето плаче
Добрата горска фея.

Мълчи наоколъ всичко,
Мълчи, мълчи и гълъхне,
И само джбътъ старъ
Изтежко си въздъхне.

Елинъ Пелинъ

